

Arrest

nr. 88 328 van 27 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 18 juli 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, komen op 10 juni 2012 België binnen en dienen een asielaanvraag in op 11 juni 2012.

Op 13 juni 2012 worden verzoekers gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken en worden de vragenlijsten van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ingevuld.

Op 15 juni 2012 ontvangt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen deze vragenlijsten en op 15 juni 2012 worden verzoekers opgeroepen voor gehoor.

Op 19 juni 2012 worden verzoekers gehoord bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 26 juni 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De beslissing genomen ten opzichte van verzoeker luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van origine Ashkali, geboren in Prishtinë, Kosovo en hebt u de Servische nationaliteit. Na de Kosovaarse oorlog werd u verjaagd door de Albanese bevolking in Kosovo omdat uw oom actief was geweest in het Servische leger. Van 2001 tot 2003 hebt u in Novi Pazar, Servië gewoond. In 2006 bent u traditioneel gehuwd met D. R. (O.V. 7.522.508). Vanaf dan hebt u samen met uw partner in een barak gewoond in de wijk Pali Lula, Belgrado. Na uw huwelijk werd u bijna op dagelijkse basis geslagen door Servische skinheads. U kreeg meermaals het verwijt een Albanees te zijn. Ook uw familieleden werden regelmatig het slachtoffer van fysiek geweld. U diende regelmatig klacht in bij de politie, maar buiten beloftes dat ze actie zouden ondernemen, hebt u nooit resultaat gezien. Op 8 mei 2012 rond 21u30 werd uw barak in brand gestoken. U slaagde er in om uw kinderen uit de brand te redden, maar bijna heel uw inboedel ging verloren. Diezelfde avond vluchtte u samen met uw partner en 3 kinderen naar uw schoonmoeder. Daar leefde u ongeveer 10 dagen ondergedoken, waarna jullie naar Kosovo vertrokken om een smokkelaar te zoeken om jullie naar het buitenland te brengen. Op vrijdag 8 juni 2012 vertrok u samen met uw partner en kinderen uit Kosovo richting België, waar u op 10 juni 2012 bent aangekomen. De volgende dag, 11 juni 2012, hebt u hier een asielaanvraag ingediend. U bent in het bezit van de volgende documenten: een geboorteakte en nationaliteitsakte, uitgereikt te Nis, Servië op 3 november 2010.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en de stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet duidelijk hebt aangetoond een gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen. U haalde aan bijna op dagelijkse basis door onbekende skinheads te zijn mishandeld. Als rechtstreeks vluchtmotief haalde u de brandstichting in uw barak aan. Hierover werden echter tegenstrijdige verklaringen afgelegd door u en uw partner, die dermate zwaarwichtig zijn dat ze de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven in grote mate ondermijnen. U beweerde de brand te hebben opgemerkt op hetzelfde ogenblik als uw partner, meer bepaald toen jullie een sigaret aan het roken waren in de barak rond 21u30, net voor slapengaan. Jullie zagen veel rook, gingen daarop naar buiten, zagen dat de barak in brand stond en gingen terug naar binnen om jullie kinderen te redden. U zou dan met de hulp van de politie uw schoonbroer hebben opgebeld, die jullie vervolgens met zijn wagen naar uw schoonmoeder zou hebben gebracht. Daar verbleven jullie 10 dagen, waarna jullie naar Kosovo vertrokken, van waaruit jullie naar België zijn gevlucht (CGVS, p. 3-4). Uw partner, (...), verklaarde daarentegen dat jullie toen al gaan slapen waren, gewekt werden door de rook en het kuchen van de kinderen, jullie daarop de kinderen hebben genomen en dan naar buiten zijn gegaan. Jullie zouden die nacht in een nabijgelegen veld

hebben doorgebracht en de volgende dag met een combi naar Kosovo zijn vertrokken. Zij verklaarde uitdrukkelijk geen hulp te hebben gekregen van haar broer en niet bij haar moeder te hebben verbleven voor het vertrek naar Kosovo (CGVS partner, p. 3-4). Bovendien hebt u over deze brand, uw rechtstreekse vluchtaanleiding, op de Dienst Vreemdelingenzaken, in tegenstelling tot wat u zelf beweert (CGVS, p. 5), met geen woord gerept.

Bovenstaande tegenstrijdigheid is dermate ernstig dat ook de geloofwaardigheid van de rest van de door u aangehaalde asielmotieven, de mishandelingen die bijna op dagelijkse basis plaatsvonden, ook op de helling komt te staan. Hoe dan ook hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u niet of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. De keren dat u klacht indiende, kreeg u steeds de belofte dat ze de daders zouden zoeken (CGVS, p.3) en na de brand werd u ook geholpen door de politie (CGVS, p. 4). U legt echter geen enkel (begin van) bewijs van de door u ingediende klachten neer. Hier dient aan te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging.

Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde "community policing", de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat u in geval van eventuele (veiligheids)problemen beroep kon/kan doen op de in Servië opererende autoriteiten die aan alle Servische onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft de algemene situatie voor Roma in Servië, dient nog te worden toegevoegd dat Roma in Servië vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Romakinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma.

Hieruit kan geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen.

Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in

dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw partner, D. R., heb ik een beslissing van weigering van inoverwegingname genomen.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande beslissing. Uw geboorteakte en nationaliteitsakte hebben betrekking op uw identiteit en nationaliteit, maar daaraan werd nooit aan getwijfeld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.”

De beslissing genomen ten opzichte van verzoekster luidt als volgt:

(...)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Roma origine, afkomstig uit Belgrado, Servië en hebt u de Servische nationaliteit. In 2006 bent u in het huwelijk getreden met een man van Ashkali origine afkomstig uit Kosovo, I. S. (O.V. 7.522.500). Na uw huwelijk werd u bijna dagelijks door skinheads belaagd en fysiek mishandeld. Ze viseerden u en uw familie omwille van de, volgens hen, Albanese origine van uw partner. Ook uw kinderen werden fysiek mishandeld door hen. U hebt deze mishandelingen nooit aangegeven bij de politie, uit angst voor hun reactie. 15 dagen voor uw vlucht naar België werd de barak waarin jullie woonden in brand gestoken. Jullie slaagden erin de kinderen te redden, maar de barak zou helemaal in de vlammen zijn opgegaan. Die nacht hebben jullie in een nabijgelegen veld doorgebracht, waarna jullie naar Kosovo zijn gevlucht met een combi. Op 8 juni 2012 vertrok u samen met uw partner en kinderen vanuit Kosovo richting België, waar u op 10 juni 2012 bent aangekomen. De volgende dag, 11 juni 2012, hebt u hier een asielaanvraag ingediend. U bent in het bezit van de volgende documenten: geboorteaktes van uzelf en van uw 3 kinderen, uitgereikt te Belgrado te 28 februari 2011.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en de stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u niet duidelijk hebt aangetoond een gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen. U haalde aan bijna op dagelijkse basis door onbekende skinheads te zijn mishandeld. Als rechtstreeks vluchtmotief haalde u de brandstichting in uw barak aan. Hierover werden echter tegenstrijdige verklaringen afgelegd door u en uw partner, die dermate zwaarwichtig zijn dat ze de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven in grote mate ondermijnen. Uw partner, (...), beweerde de brand te hebben opgemerkt op hetzelfde ogenblik als u, meer bepaald toen jullie een sigaret aan het roken waren in de barak rond 21u30, net voor slapengaan. Jullie zagen veel rook, gingen daarop naar buiten, zagen dat de barak in brand stond en gingen terug naar binnen om jullie kinderen te redden. Hij zou dan met de hulp van de politie uw broer hebben opgebeld, die jullie vervolgens met zijn wagen naar uw moeder zou hebben gebracht. Daar verbleven jullie 10 dagen, waarna jullie naar Kosovo vertrokken, van waaruit jullie naar België zijn gevlucht (CGVS partner, p. 3-4). U verklaarde daarentegen dat jullie toen al gaan slapen waren, gewekt werden door de rook en het kuchen van de kinderen, jullie daarop de kinderen hebben genomen en dan naar buiten zijn gegaan. Jullie zouden die nacht in een nabijgelegen veld hebben doorgebracht en de volgende dag met een combi naar Kosovo zijn vertrokken. U verklaarde uitdrukkelijk geen hulp te hebben gekregen van uw broer en niet bij uw moeder te hebben verbleven voor het vertrek naar Kosovo (CGVS, p. 3-4). Bovendien hebt u over deze brand, uw rechtstreekse vluchtaanleiding, op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord gerept.

Bovenstaande tegenstrijdigheid is dermate ernstig dat ook de geloofwaardigheid van de rest van de door u aangehaalde asielmotieven, de mishandelingen die bijna op dagelijkse basis plaatsvonden, ook op de helling komt te staan. Hoe dan ook hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u niet of onvoldoende beroep kon doen op de hulp van of bescherming door de in Servië aanwezige autoriteiten. U verklaarde immers nooit de mishandelingen bij de politie te hebben aangegeven (CGVS, p.3). Hier dient aan te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Servische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Servië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor Roma - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Servische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is onder meer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit de oprichting van een intern controleorgaan binnen de politiediensten, dat klachten behandelt die met het optreden van de politie te maken hebben. De Servische overheid wordt bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde "community policing", de public relations en communicatie. Door het geheel van deze vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – onder meer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat u in geval van eventuele (veiligheids)problemen beroep kon/kan doen op de in Servië opererende autoriteiten die aan alle Servische onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft de algemene situatie voor Roma in Servië, dient nog te worden toegevoegd dat Roma in Servië vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich onder meer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (anti-discriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de

moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,.... van de Roma.

Hieruit kan geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen.

Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

Ook in het kader van de asielaanvraag van uw partner, I. S., heb ik een beslissing van weigering van inoverwegingname genomen.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande beslissing. De geboorteaktes hebben betrekking op uw identiteit en nationaliteit en die van uw kinderen, maar daaraan werd nooit aan getwijfeld.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.

(...)."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid van de vreemdelingenwet schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 10 augustus 2012 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

Er werd geen nota ingediend. Het administratief dossier werd tijdig ingediend op 20 augustus 2012.

3. Over de ontvankelijkheid

Verzoekers voeren middelen aan "tot hervorming/vernietiging" en vragen *in fine* van het verzoekschrift om de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek. Huidig beroep betreft echter een annulatieberoep. Artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"§ 1

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten, op de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad kan:

1°de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen;

2°de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

In afwijking van het tweede lid, staat tegen de in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 bedoelde beslissingen enkel het in § 2 bepaalde annulatieberoep open.

§ 2

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.”

De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, zodat hiertegen enkel een annulatieberoep openstaat en verzoekers niet kunnen vragen om de bestreden beslissingen te hervormen of terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek. De Raad is hiertoe *in casu* niet bevoegd.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

“- Schending van het art. 48/3 van de Vreemdelingenwet;

- Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet;

- Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet — schending van de materiële motiveringsverplichting;

- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting.

4.1. *De verzoekers kunnen niet akkoord gaan met de weigeringsbeslissing genomen door de Commissaris-generaal.*

4.2. *De verzoekers zijn hun land van herkomst, Servië, ontvlucht omwille van het feit dat zij dagelijks met verregaande discriminatie te maken kregen.*

Dagelijks werden zij door onbekende skinheads mishandeld. Ook de kinderen van de verzoekers werden hier het slachtoffer van.

De origine van de verzoekers ligt aan de basis van de mishandelingen, waardoor er sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951.

4.3. *De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen lijkt het niet onaannemelijk te vinden dat de verzoekers omwille van hun origine geconfronteerd werden met dergelijke mishandelingen en discriminatie, aangezien het voornaamste argument in de bestreden beslissing de vermeende mogelijkheid van de verzoekers teneinde beroep te doen op de in Servië aanwezig autoriteiten betreft.*

4.3.1. *De eerste verzoeker heeft tegen dat mishandelingen meerdere keren klacht ingediend bij de Servische politie.*

Deze klachten leidden slechts tot beloftes, maar nooit tot enig resultaat. De mishandelingen bleven aanhouden.

Verkeerdelijk wordt in de bestreden beslissing voorgehouden dat de verzoekers op een afdoende wijze een beroep kunnen doen op de Servische autoriteiten en een adequate bescherming uitgaande van deze autoriteiten kunnen genieten.

4.3.2. *In het administratief dossier van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen staat bovendien informatie die de stelling van de verzoekers ondersteunen, namelijk dat zij geen effectieve bescherming kunnen krijgen van de politie.*

“Etnische minderheden zoals de Roma of de Albanezen staan heel wantrouwig tegenover de politie, en dit niet zonder redenen, want in het verleden zijn talrijke en ook zware vergripen van de ordediensten tegen deze minderheden bekend geworden, en ook nu komt het nog tot inbreuken tegen de rechten van Roma en Albanezen, waarbij deze groepen echter slechts zelden een klacht indienen tegen de daders.” (administratief dossier van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, ‘Subject Related Briefing, Servië, Beschermingsmogelijkheden’, dd. 24 mei 2012, pagina 7).

4.3.3. *Vele objectieve rapporten hekelen de situatie van de Roma’s in Servië. De Roma’s zijn een kwetsbare minderheid. Niet alleen dienen zij discriminatie uitgaande van medeburgers verduren, ook de autoriteiten maken zich schuldig aan mensenrechtenschendingen (cf. verdrijvingen).*

(...)

(stuk 4, ‘Report by the Commissioner for Human Rights Thomas Hammarberg on his visit of Serbia’, dd. 11 maart 2009)

(...)

(stuk 5, ‘Serbia 2010 Progress Report’, European Commission, dd. 9 november 2010)

(...)

stuk 6, ‘Serbia: Hundreds of families face uncertainty after Belvil eviction’. Amnesty International, dd. 26 april 2012)

(...)

(stuk 7, 'Serbia: Time for a law against forced evictions', Amnesty International, dd. December 2011)

In het rapport 'Home is more than a roof over your head, Roma denied adequate housing in Serbia' van Amnesty International wordt de uitermate zorgwekkende situatie van de Roma in Servië op uitgebreide wijze aangekaart (stuk 8).

4.3.4. Een Franstalige kamer bij Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft reeds geoordeeld dat Roma's in Servië niet kunnen rekenen op de bescherming van de nationale autoriteiten:

(...)

(arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 78.442 dd. 29 maart 2012)

4.3.5. In de bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wordt vooral melding gemaakt van mooi-ogende theoretische omkaderingen teneinde gelijkheid te waarborgen en discriminatie te vermijden

Zo is hierboven reeds duidelijk gemaakt de hand van de objectieve informatie wordt het theoretische kader tot op heden niet op afdoende wijze geïmplementeerd. Eerder dan de theorie te beoordelen dient het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de praktijk beoordelen.

4.3.6. Minstens dient de beslissing vernietigd te worden en dient aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de opdracht gegeven te worden om bijkomend onderzoek uit te voeren en na te gaan of er een effectieve overheidsbescherming aanwezig is.

De bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gaat bij haar beoordeling uit van een theoretisch kader, doch negeert de harde realiteit."

4.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet en het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (hierna: het koninklijk besluit van 26 mei 2012). Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekers' asielaanvragen niet in overweging worden genomen omdat uit hun verklaringen niet duidelijk blijkt dat er, wat hen betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

4.2.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekers voeren aan dat hun origine aan de basis ligt van de mishandelingen en discriminatie waaronder zij te lijden hebben. Zij menen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het bestaan van deze discriminatie en mishandelingen lijkt te aanvaarden, omdat het voornaamste argument in de bestreden beslissingen is dat verzoekers de mogelijkheid zouden hebben om een beroep te doen op de in Servië aanwezige autoriteiten. Verzoeker heeft uitgelegd dat hij klacht heeft ingediend bij de Servische politie maar dat dit nergens toe leidde, zodat in de bestreden beslissingen volgens hem verkeerdelijk wordt voorgehouden dat verzoekers op afdoende wijze een beroep kunnen doen op de Servische autoriteiten. Verzoekers wijzen er vervolgens op dat de informatie van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ook passages bevat die de

stelling van verzoekers ondersteunen en zij citeren uit rapporten van Thomas Hammarberg ('*Report by the Commissioner for Human Rights Thomas Hammarberg on his visit of Serbia*'), van 11 maart 2009, van de Europese Commissie ('*Serbia 2010 Progress Report*'), van 9 november 2010, van Amnesty International ('*Serbia: Hundreds of families face uncertainty after Belvil evictor*' en '*Serbia: Time for a law against forced evictions*') van 26 april 2012 en van december 2011 om duidelijk te maken dat de situatie van Roma in Servië uitermate zorgwekkend is. Ook verwijzen zij naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat de bestreden beslissingen genomen zijn op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië*
- Bosnië-Herzegovina*
- India*
- Kosovo*
- FYROM*
- Montenegro*
- Servië”*

Verzoekers laten een vrees gelden ten opzichte van Servië, een land waarvan de Belgische overheid heeft bepaald dat het een veilig land van herkomst is omdat het *“op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.”* De enige reden waarom de asielaanvraag van een asielzoeker afkomstig uit een veilig land van herkomst wel in overweging zou kunnen worden genomen is wanneer uit zijn verklaringen wel zou blijken dat *“wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.”*

Tevens wordt erop gewezen dat in het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 26 mei 2012, voor wat betreft Servië, de commissaris-generaal het volgende besluit: *“Gelet op voorgaande vaststellingen betreffende de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in het democratische stelsel, de politieke omstandigheden in Servië, de mate waarin vervolging of mishandeling in Servië voorkomen en de mate waarin er tegen eventuele vervolging of mishandeling bescherming geboden wordt, en rekening houdende met de criteria die werden vastgelegd in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet komt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot het advies dat er in Servië algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit sluit niet uit dat er uitzonderlijk voor een aantal bijzondere situaties een nood aan internationale bescherming kan aanwezig zijn. Het kan onder meer gaan om vormen van ernstige discriminatie die als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of als ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kunnen beschouwd worden, zonder dat de nodige bescherming kan geboden worden.”*

Uit de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat verzoekers niet hebben aangetoond een gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade, omdat hun tegenstrijdige verklaringen de geloofwaardigheid van hun vluchtmotieven ondermijnen. Vervolgens wordt in de bestreden beslissingen gewezen op de beschermingsmogelijkheden bij de Servische autoriteiten en dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context niet kunnen worden beschouwd als een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Door louter te herhalen dat ze klacht hebben ingediend bij de Servische politie maar dat dit nergens toe leidde, tonen verzoekers niet aan dat ten onrechte werd vastgesteld dat hun verklaringen tegenstrijdig zijn en dat dit hun asielrelazen ongeloofwaardig heeft gemaakt, zodat de motieven van de bestreden beslissingen niet steunen op een foutieve feitenvinding en niet kennelijk onredelijk zijn. Ook de verwijzing naar verschillende rapporten doet geen afbreuk aan het motief dat verzoekers afkomstig zijn uit een veilig land van herkomst en dat uit hun verklaringen niet blijkt dat er, wat hen betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers tonen niet aan dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarnaar zij verwijzen, een gelijkaardige zaak als die van hen betreft, elke asielaanvraag dient immers individueel te worden onderzocht. Bovendien betreft de bestreden beslissing in die zaak geen beslissing tot voorwerp tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Verzoekers tonen niet aan dat de motieven van de bestreden beslissingen steunen op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk zijn. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de

commissaris-generaal bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Verzoekers slagen er niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

4.2.4. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet omschrijft de voorwaarden waaraan een vreemdeling moet voldoen opdat hij als vluchteling zou worden erkend. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet omschrijft de voorwaarden waaraan een vreemdeling moet voldoen opdat hij zou worden erkend als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Aangezien de bestreden beslissing een weigering betreft tot in overwegingname van een asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, kunnen verzoekers niet met goed gevolg rechtstreeks verwijzen naar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissingen wordt immers geen standpunt ingenomen over de al dan niet toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, doch wordt slechts vastgesteld dat de asielaanvraag van verzoekers als onderdaan van een veilig land van herkomst niet in overweging wordt genomen.

In zoverre verzoekers met hun uiteenzetting de Raad lijken te willen vragen zich uit te spreken over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, laat de Raad volledigheidshalve gelden dat hij in het kader van huidige procedure slechts optreedt als annulatierechter en in die hoedanigheid enkel een wettigheidstoezicht op de eerste bestreden beslissing kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 94). De Raad is in deze niet bevoegd zich in de plaats te stellen van de overheid en de asielaanvraag van verzoekers opnieuw ten gronde te beoordelen.

Het enig middel is in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET